



Από έναν εθελοντή



**Της Αλέκας
Γράβαρη Πρέκα***

Επειδή δεν έχουμε παρά ο ένας τον άλλο, επειδή όσα άψυχα και να έχουμε η απουσία της ζεστασιάς, της επικοινωνίας, της έννοιας για τον άλλο χάσκει σαν λακκούβα στον δρόμο μας και μας καταπίνει, γεννήθηκε ο εθελοντισμός. Στην αρχή απλά για να ανακουφίσει στις δυσκολίες, αλλά κυρίως μετά, μέσα στις ανεπίπττες τραγωδίες που κύτπησαν τον τόπο, στάθηκε στήριγμα για χιλιάδες.

Ξέχωρη ήταν η φεινική Παγκόσμια Ημέρα Εθελοντισμού για το Παγκύπριο Συντονιστικό Σώμα Εθελοντισμού και τον πρόεδρό του Σταύρο Ολύμπιο, τη φιγούρα του οποίου θυμούνται δεκαετίες κάποιοι εθελοντές. Ένας άνθρωπος χαμηλών τόνων, με ξεχειλιση καρδιάς πάντα άμεσα και εκ του προχείρου να εμψυχώνει τους εθελοντές, να ανοίγει δρόμους για την προσφορά. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μίλησε για την κοινωνική αλληλεγγύη και τον αλτρουισμό που κάτω από την καθοδήγηση του κ. Ολύμπιου έσπρωξαν ακόμα και τη στήριξη από το κράτος. Ο ίδιος ο κ. Ολύμπιος ανταπέδωσε την τιμή στους δεκάδες χιλιάδες εθελοντές, που με την ακοίμητη δράση τους έδωσαν ζωή εκεί που όλα χάνονταν.

Αν αναλογιστεί κανείς πώς ξεκίνησαν κάποιες φιλάνθρωπες κυρίες με κάποια γλυκά και ρουχαλάκια και πού φτάσαμε, μόνο περηφάνια μπορεί να νιώσουν το Σώμα, οι εθελοντικές οργανώσεις, τα Συμβούλια Κοινοτικού Εθελοντισμού, οι χιλιάδες εθελοντές που στηρίζουν χρόνια τώρα τον άνθρωπο, όποιος και να 'ναι, ό,τι χρώμα και αν έχει, όποια γλώσσα και αν μιλά, όποιον Θεό και αν πιστεύει.

Ένας εθελοντής με δεκαετίες παρουσίας στη δράση εκτιμάται στη σύγκριση με τα πρώτα βήματα. Άπειρες οι προσπάθει-

ες του ΠΣΣΕ για παγίωση του εθελοντισμού για πιέσεις στο κράτος να θεσπίσει νομοθεσίες για στήριξη του. Έτσι γεννήθηκαν το Γραφείο του Επιτρόπου Εθελοντισμού, ο Θεσμός του Σπιπού του Εθελοντή και προωθήθηκαν η υιοθέτηση της ευρωπαϊκής διακήρυξης «Δικαιώματα και Ευθύνες του Εθελοντή», η συνεργασία με την Πολιτική Άμυνα, την Πυροσβεστική, το Τμήμα Λασών, η διάδοση του εθελοντισμού στα σχολεία, η ασφαλιστική κάλυψη των εθελοντών, ο έλεγχος των εθελοντικών οργανώσεων, η εφαρμογή διεθνών προνοιών για τον ενεργό πολίτη.

Με τις διοικούσες επιτροπές, τα συμβούλια, τη Βουλή των Γερόντων, τα 40 χρόνια του εθελοντισμού ορθώνονται απέναντι στην αδιαφορία και τον ατομικισμό με τις αστείρευτες αξίες του λαού, του απλού ανθρώπου που με την αγάπη, την αλληλεγγύη έκανε πραγματικότητα ένα θαύμα που κανείς από τους πρώτους εθελοντές δεν θα μπορούσε να φανταστεί. Το θαύμα αυτό επιστρέφεται ως αντίδωρο στον κάθε εθελοντή χαρίζοντάς του μια υπαρκτή ζεστασιά με την αίσθηση ότι υπάρχει, επειδή ο άνθρωπος μέσα από τη φύση του ψάχνει στον καθέναν απέναντί του επιβεβαίωση για την ίδια την ύπαρξή του. Και μέσα από τον εθελοντισμό απαλλάσσεται από τη μοναξιά του όντος, κερδίζει αυτοσεβασμό, γιγαντώνεται σ' ένα μοναδικό σκοπό ζωής. Μίπως αυτός είναι ο χαμένος παράδεισος; Μίπως αν αδιαφορώντας για έναν άνθρωπο, κόβουμε μια φλέβα, μια πηγή ζωής και οδηγούμαστε στο κάστρο της σιγμιαίας απάρκειας που το επόμενο λεπτό μπορεί να γίνει θανάσιμη έλλειψη; Μίπως κόντρα στον Γάλλο υπαρξιστή φιλόσοφο Jean-Paul Sartre που διατεινόταν «Η κόλασή μου είναι οι άλλοι» μπορούμε να αντάρξουμε την αίσθηση του εθελοντή «ο παράδεισός μου είναι οι άλλοι»;

*Πρόεδρος της Επιτροπής Κοινωνικής Πρόνοιας της Βουλής των Γερόντων